

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XXI. Errant itaq[ue] indulgentia[rum] Co[m]missarii/ ii/ qui dicunt per
Pap[a]e indulge[n]tias/ homine[m] ab om[n]i poena solui & saluari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

¶ Quarta ratio. Capitulo cū ex eo: li:v. de pe: & refficit. Indulgētias satisfactio poenitētialis eneruatur. Hoc verbū licet ex dolore p̄ oī, q̄ ex ḡra dicat Papa, m̄ Canoniste & ut sonat intelligunt. Ergo si satisfactio eneruatur p̄nialis, paret, q̄ non nisi poena Canonica remittitur. Cū satisfactio p̄nialis sit nihil aliud, nisi tercia illa pars p̄nię ecclesiastice & sacramētalis. Nam de satisfactione euāgelica, nihil ad ecclesiam, vt supra.

Qz si quis nihil obster, Papā non negare; etiam alias poenas eneruari. Sed affirmat dūtaxat, nec exclusueloquif, dū dicit, Satisfactio p̄nialis eneruatur. Rñdeo. proba ergo q̄ & alias relaxat, & non exclusueloquatur, qd̄ cū nō feceris. Ego p̄bo q̄ exclusueloquif p̄. c. Cū ex eo, vt supra. Vbi dicit, q̄ quē stores eleem oſynar, prēter id qd̄ in Īris eorū continetur, nihil permittatur p̄ponere populo. Sed nihil continet in vllis Īris Ap̄līcīs; p̄ter remissiones satisfactionis sacramētalis sicut ip̄met dicit Papa. Saſis actio p̄nialis eneruatur per indulgentias indiscretas & supfluas. Immo hoc ybo, adhuc rigidius Papa indulgentias restrinxit. Quia si supfluę indulgentię, solū eneruant satisfactionē sacramentalē, ergo modicę & legitimę; nec sp̄am satisfactionem p̄nialem eneruāt; multo minus ceteras vllas poenas. Sed hęc sunt non mei fori aut professionis. Vis derint Canonistę.

CON: XXI.

Errant itaq; indulgentias & Cōmissarii/ii/ qui dicimur per Papę indulgentias/hominē ab om̄i poena solui & saluari,

Hanc om̄ino assero & probbo.

Quia saltē relinquitur poena tercia, i. Euāgelica, imo & quīta puta Mors & cōfītudo; & in multis, illa om̄i maxima poenas rū, scz horr̄ or m̄drii: tremor consciētiae; infirmitas fidei; pulsus limitas sp̄ūs; quas poenas si cōmpas ad remissas p̄ indulgentias; sicut si rem cū vmbra compares, erit compatio. Sed neq; mens Papę est; vt tam friuole & impune obulentur; vt patet ex c. Cū ex eo.

Qz si dixerint, nec nos dicimus has penas tolli p̄ indulgentias. Rñdeo. Cur ergo populum non instruis, de cognitione poeniar, quas remittis. Sed oīn oēs remitti clamans, quascūc p̄ peccatis suis luere deberet corā deo & ecclēsī? Qūo populi per seipm intelliger, qd̄ tā obscure & large loqueris?

Gij